

תקון ששים ופיש

טהרת העולם ממ"א

ולכל תיר חזקה, זה: יד על כס יה (שמות י,טו). שבגלוות, כל האורות - המרונות העליונות - מסתירות אוֹם. סוד הדבר: הסתר אסתיר פנוי ביום והוא (דברים לאחיך). למה? אלא הקדוש ברוך הוא, הכל עשה לתוכם של ישראל, והוא רוץ שהאמות ישלו עלייהם, עד שיקבלו [ישראל] כל עיניהם. לפיקד אסתיר אורות של כל המרונות, כדי לחתת מקום לסטרין אחרני שיכלו להחפש ולשלוט, שהרי אם האורות היו מוגלים, הפטרין אחרני לא היה יכולים להתחזק כלל. ובוורה שלא, וווע שמאל, הוא צריבה להסתיר בוחה, שלא יאכדו מלפני הפטרין אחרני. וזה סוד: כי יד [שמאל] על כס יה, שהרי ב"ס נישאר מכב"א, "ה (נשאר) מיהו"ה, וסוד: אסתיר פנוי, שלא ישאר מגלה [מהשם יתפרק] אלא מה שאינו אפשר בלאו הבי. על הרך זה, היד גם בין נסתרת, שלא לנולות אלא מה שזריך וראוי. אבל לעתיד לבוא, בו תיד יפסקו העמלקים מהעולם. לפיקד: כי יד על כס יה מלכחה לה' בעמלק מדור דר (שמות שם,שם).

ולכל היד החזקה דא (שמות י,טו) יד על כס יה. דבגלוותא בלהו נהוריין דרגין עלאין מסתירין נהורייה. ורزا דמלה הסתר אסתיר פנוי ביום הוה (דברים לא יה). אמאי. אלא גדר שאבריך הוא כלל עבד לטיבותא דישראל, ואיהו בעי דאמין ישלוון עליוו עד דיקבלוון כל עונשיהו. בגין קה אסתיר לסטרין אחרני דכל גרגין, למיחב אחר לסטרין אחרני היבלוון לאחפשתא ולשלטאה. דקה אי בהוריין הו מתגלין, לא הו זיכלן סטרין אחרני לאחפשתא בכל. ובוורה דרוועא שמאלא איהי צריכא לאסתירה חילא, דלא ישטיצוון מקפה סטרין אחרני. ורزا דא כי יד על כס יה. דהא כס אשთאר מכתא, י"ק מיהו"ה. ורزا אסתיר פנוי, דלא אשתאר לאתגלאה אלא הוה דלא אפשר בלאו הבי. כגונא דא יד דא אטמנת הבי דלא לאתגלאה אלא מאי דאצטיך ודאי. אבל זומנא דאתה בהאי יד יתפסקין עצמלקים מעלהמא. בגין קה כי יד על כס יה מלכחה לה' בעמלק מדור דר.

. עי' תנומה סוף כי תצא; מדרש תהילים מזמור ט: "לא השם שלם ולא הכסא שלם..."; פסיקתא רבתיה פ"ב;ilkot sheloshim shelosha, siman rosi - Rashi; zohar v'yikra Ram katu, u'v'zohar pachas ramah, u'v'zohar; ve'ah le'il tikun suo, ha'ura 2; adir b'morom um' ral; kana'atz um' khach; ozrotz ramhal um' lo.

תקון שישים ומשש

שכח

בזמנן היהוא: ולכל המורה הגדול - זו ריאת שמונים [שהיא] השכינה,² שהייתה לה מקום להחטפתם בכל העולם, מה שליא היה לה בראשונה, בוגלו בפה סטרין אחרני טמאים הנמצאים בו [בעולם]. אבל בזמנן היהוא הפל טהר ויתקון בראיו.

בזה הוא זמנה ולכל המורה הגדול, לא יראת שמונים שכינה, דתהא לה אמר לאחפשתא בכל עולם, מה דלאו וכי בקדמיה בגין מפני סטרין אחרני מסאכין דקימין בה. אבל בזה הוא זמנה כלל יתДЕבי ויתפכן פרקה יאות.

.2. עי' זהר בדבר רכسط, ע"ב: "שכינה דאייה יראת ה"; הקדמת ת"ז, ה, ע"א; תי' לג, עו, ע"ב; עי' לעיל תי' ג (סוף); מאמר הגאולה עמ' צא - צב: "כי הנה השכינה עליה נאמר אשה יראת ה' היא תתחל".